

CARNEVALE PRAHA 2012 – PŘIPRAVTE SI MASKY

Za necelé dva měsíce začne už 6. ročník masopustních oslav Carnevale Praha, jedinečné přehlídky inspirované po staletí přítomnou tradicí pražského karnevalu. Během dvanácti dnů se opět vrátí život do tichých sálů pražských paláců, rozezní se tóny barokních oper, zavoní masopustní lahůdky a do pražských ulic vstoupí průvody masek, akrobatů a bájných stvoření. Záštitu nad Carnevale Praha 2012 převzal ministr školství, mládeže a tělovýchovy Mgr. Josef Dobeš. Žáci a studenti na všech stupních škol budou mít v letošním ročníku možnost probudit svou fantazii a zapojit se do karnevalového dění. Organizátorem festivalu je již tradičně společnost Triglaw Corp s.r.o. Do pražských paláců a ulic se tak po staletích vrací noblesa a duch doby, kdy krása, elegance a vtip byly nedílnými součástmi našich životů. Program Carnevale Praha bude i v následujícím

ročníku probíhat podle osvědčeného schématu: cyklus carnevalových hudebně-tanečních představení Opera Barocca, spektakulární večery, velký barokní ples v maskách Crystal Ball, velkolepý dětský bál Amoretto, představení kejklířů a akrobatů

na Staroměstském náměstí. Nově budou do programu zařazeny masopustní olympijské hry aj. V partnerských restauracích se od 10. do 21. 2. 2012 bude tradičně podávat masopustní menu, které na Popelčíní středu vystřídají postní pokrmy.

Partnerem Carnevale Praha je Hlavní město Praha a agentura CzechTourism, dodavatelem masek je tradičně Atelier Franzis Wussin, tvůrce dobových kostýmů a originálních, ručně vyráběných masek původní technikou papiermache. (r)

Teorie a praxe

Hotely a krize u nás a v Irsku

Cestovní ruch v České republice prošel v posledních letech významnými změnami. Hnací silou se stala globální finanční krize, která donutila spoustu firem změnit nejenom zaběhlé procesy, ale i myšlení a přístup k nově se utvářejícím podmínkám na trhu. Ačkoliv se tato tíživá situace dotkla firem a organizací všech oborů, v příjezdovém cestovním ruchu se snížení poptávky projevilo takřka ze dne na den.

Str. 7

Události a názory

Kde leží řecké impérium?

Všichni mluví o Řecku. O krizi ekonomiky, o krizi peněz. Já mluvím o krizi jedné civilizace, o krizi lidských hlav. Jak to vidím já po půl roce života a práce na řeckém ostrově?

Str. 11

Zábava

Vianočné cocktails

Do kategorií vianočných cocktailov môžeme zaradiť i klasické varené víno, punče a hot toddies, známe aj ako grogy.

Str. 12

Studentský život

Katedra cestovního ruchu působí na VŠH téměř 1 200 dnů

Str. 2

TÉMA Média

Média mě zachraňují aneb (Ne)vhazujte reklamu!?

Jak jste na tom s přístupem k reklamě? Štve vás, provokuje, inspiruje? Jste ten typ člověka, kterému se musí reklama obloukem

vyhnout? Nebo si myslíte, že může být alespoň pro někoho užitečná?

Str. 6

Katedra cestovního ruchu působí na VŠH téměř 1 200 dnů

Petr Studnička, Monika Klímová, Pavel Attl, Věra Fišerová, Alena Nigrinová

Editorial

Nové číslo KREDITu je opět tady, s obsahem, který dodali studenti 2. a 3. ročníku prezenčního i kombinovaného studia oboru marketingové komunikace ve službách spolu s dalšími posluchači mediální výchovy. Všichni, jako vždy pod ochrannými křídly PhDr. Jaroslava Holoubka, bez jehož pomoci bychom byli jen studenti s papíry plnými písmenek.

V tomto vydání jsme pro vás připravili zajímavý mix článků, které by nám měly připomenout, abychom se zastavili v této uspěchané době, podpořené předvánočním stresem. Neboť zapomínáme na svátky klidu a míru a přetváříme je na stres a nákup. Duch Vánoc je zabalen do papírového obalu a označen cenovkou, aby byl rozbalen, užít a zahozen. Proto doufám, že toto vydání našeho časopisu vám pomůže pozastavit se a nadechnout, abyste se mohli vydat dál správným směrem.

Honza Tříška,
šéfredaktor

Katedra cestovního ruchu byla zřízena k 1. 9. 2008. Od jejího počátku stojí v jejím čele Ing. PAVEL ATTL, Ph.D., který je zároveň výkonným ředitelem VŠH. Stěžejním úkolem katedry je zabezpečení akreditací oborů Management destinace cestovního ruchu a Management volného času, jejichž rozvoj na VŠH odborně zajišťuje.

„Pozitivní stanovisko k žádosti o akreditaci studijních oborů od akreditační komise a přidělení akreditace od ministerstva školství je nezbytnou podmínkou k zajištění vysokoškolské výuky,“ uvádí vedoucí katedry cestovního ruchu Ing. Pavel Attl, Ph.D. K tomuto konstatování dodává tajemník katedry cestovního ruchu Ing. Petr Studnička: „V současné době zpracováváme žádost o prodloužení akreditace bakalářského studijního oboru Management destinace cestovního ruchu. Zároveň je možné konstatovat, že naši katedru čekají povinnosti týkající se akreditací nyní každý kalendářní rok.“

Přípravě žádosti o akreditaci je věnována mimořádná pozornost. „Vzhledem k tomu,

že v příštím roce budou žádost o akreditaci zpracovávat kolegové z katedry hotelnictví pro – z hlediska VŠH – stěžejní bakalářský studijní obor Hotelnictví, snažíme se s nimi jednotlivé změny projednávat, abychom si navzájem usnadnili práci do budoucna,“ dodává k problematice akreditací vedoucí katedry cestovního ruchu.

Hlavním úkolem členů katedry je zajištění vysokoškolské výuky předmětů se zaměřením na cestovní ruch, destinační management, lázeňství a volný čas. Na vysoké škole je nezbytná i další tvůrčí činnost spočívající v účasti na konferencích, zpracování skript a studijních opor a především publikační činnost ve sbornících, recenzovaných časopisech a podíl na přípravě odborných monografií.

Až do konce letošního roku je katedra cestovního ruchu nositelem a ve spolupráci s katedrou ekonomiky a ekonomiky řešitelem jediného výzkumného projektu, který VŠH řeší. Odpovědným řešitelem projektu „Výzkum domácího a příjezdového zahraničního cestovního ruchu ve vztahu k zmírnění společenskoeconomických disparit“ je Ing. Antonín Franke, CSc. od počátku řešení v roce 2007. Z hlediska tvůrčí činnosti je katedra také řešitelem projektu pro agenturu CzechTourism Organizace cestovního ruchu v krajích a v turistických regionech České republiky. „V souvislosti s obsahovou i administrativní náročností zpracování projektů je potěšitelné, že máme na katedře vždy schopnou pomocnou

vědeckou sílu, která je vybírána z řad studentů VŠH, a která je nápomocna při řešení dílčích problémů,“ vysvětluje tajemník katedry cestovního ruchu.

Dva členové katedry (Klímová, Studnička) studují doktorské studium, dva členové katedry (Attl, Petříčková) postupně plní požadavky tak, aby se mohli přihlásit k habilitačnímu řízení. Dvě členky katedry (Fišerová, Nigrinová) aktivně podporují spolupráci s praxí. Na VŠH se uskutečnila v poslední době přednáška Ing. Mojžíra Mikuly, ředitele Odboru výzkumů, trendů a inovací České centrály cestovního ruchu – CzechTourism či Dr. Jana Hejmy, prezidenta České asociace wellness. Vybraní studenti rovněž navštívili Terezín a Most v rámci jejich praktické přípravy při zpracování bakalářských a diplomových prací.

Z mezinárodních aktivit je katedra cestovního ruchu zapojena v rámci programu Erasmus do učitelských mobilit. Ing. Lucie Petříčková, Ph.D. přednášela na univerzitě ve Španělsku, Ing. Petr Studnička na univerzitách v Německu a na Slovensku. Mgr. Monika Klímová se věnuje návštěvám a spolupráci s univerzitami z ruských mluvčích zemí. Ve spolupráci s katedrou jazyků se v prosinci uskutečnil na půdě VŠH setkání odborníků k mezinárodnímu projektu WelDest zaměřeného na problematiku wellness v destinacích cestovního ruchu. Vedle České republiky se chtějí projektu účastnit i univerzity z Finska, Maďarska, Rakouska a Velké Británie. V rámci 3. ročníku konference VŠH Hotelnictví, turismus a vzdě-

lávání zajistila katedra cestovního ruchu vystoupení dvou zahraničních účastníků, jednak doc. Ing. Vandy Marákové, Ph.D., proděkanek Ekonomické fakulty Univerzity Mateje Bela v Banské Bystrici, a jednak Carolin Stamm, odborné asistentky z berlínské vysoké školy Best Sabel.

Inženýra Attla jsme se ještě zeptali, čím se podle něho katedra cestovního ruchu liší od jiných kateder na naší škole?

To je těžká otázka, protože v sobě implicitně skrývá požadavek na porovnání s jinými katedrami VŠH. Zde by mohlo jakékoliv srovnání zavánět povýšeností a sebechválou. A tak se pokusím otázku tak trochu obejít. My jako katedra cestovního ruchu jsme úzce spjatí s cestováním. A tak každoročně u příležitosti výročí založení katedry pořádáme výjezdní zasedání. První se uskutečnilo v roce 2009 v arboretu Bystrovany a bylo spojeno s návštěvou Olomouce a některých jejích památek (vila Primavesi, sloup Nejsvětější Trojice). Druhý výjezd v roce 2010 směřoval do Litoměřic. Kromě vlastního jednání katedry jsme si prohlédli litoměřické podzemí a některé prostory zdejšího biskupství. V letošním roce jsme navštívili Žatec. Město je spojeno s pěstováním chmele a tak je jasné, že jsme navštívili Chrám chmele a piva včetně jeho výstavní expozice. Jednání se zúčastnil i rektor VŠH doc. Ing. V. Vinš, CSc. Jsme tedy zřejmě jedinou katedrou na VŠH, která pořádá svá zasedání jako výjezdní, a dokonce za účasti rektora! (r)

Studijní program Gastronomie, hotelnictví a turismus

Studijní obor	Forma studia	Platnost akreditace
Management destinace cestovního ruchu (Bc.)	Prezenční/Kombinovaná	31. 7. 2012
Management destinace cestovního ruchu (Ing.)	Prezenční/Kombinovaná	22. 10. 2013
Management volného času (Bc.)	Prezenční	31. 5. 2014

Studijní program Ekonomika a management

Studijní obor	Forma studia	Platnost akreditace
Management dopravních služeb (Bc.)	Prezenční/Kombinovaná	31. 10. 2015*

* Pouze na dostudování stávajících studentů. VŠH již nebude tento obor zabezpečovat.

Nové tváře na Katedře hotelnictví

Kulturní Pecka je liheň autorů

K úspěšným absolventům magisterského studia oboru Marketingové komunikace patří i Ing. Lubor Čížek, který je vydavatelem zajímavého alternativního měsíčníku o kultuře nazvaného Kulturní Pecka, a který byl také v letech 2007–2010 šéfredaktorem našeho studentského časopisu KREDIT.

Časopis Kulturní Pecka na přelomu roku oslaví již 2 roky od vydání prvního čísla. Můžete ho najít po celé Praze na více než 200 místech, mezi která patří například Roxy, Cross, Radost FX, GHMP, Divadlo Na Zábradlí, Divadlo V Celetné, kina Aero, Oko, Světozor, kavárny Krásný Ztráty, mamacoffee a další... Kromě kultury, umění a designu přináší Pecka každý měsíc jedno hlavní téma čísla, a tak jste si třeba v červenci mohli přečíst o konci civilizace, v říjnu zjistit co je to luxus, a v prosinci si procvičit milosrdnou lež.

Časopis je také online na www.kulturnipecka.cz nebo na Facebooku, na kterém zveřejňuje především informace o kulturních akcích zadarmo – „kultura zadarmo“.

Kulturní Pecka se stává líhní autorů a umělců. Redaktoři časopisu, především z řad studentů, se dobře uplatňují v oboru, a to díky práci v Pece. Mladí vizuální umělci zde dostávají šanci na to, ukázat na stránkách velikost jejich talentu. „Kulturní Pecka se i ve třetím roce své existence bude snažit o podporu kultury, umění a především rodičích se talentů,“ říká Ing. Lubor Čížek. (r)

S podzimním semestrem nastoupili na katedru hotelnictví VŠH noví pedagogové a tak jsme jim položili tři otázky.

1. Jak na Vás VŠH zapůsobila a jak se Vám u nás přednáší?
2. Preferujete nějaký zvláštní přístup k výuce studentů?
3. Co děláte ve volném čase?

mé povinnosti vyučujícího budou zaměřeny spíše prakticky s podporou teoretickou. Takže odpověď na Vaši otázku: Budu se snažit připravit studenty na jejich budoucí povolání po praktické stránce věci, aby se uměli prakticky orientovat v problematice hotelnictví, aby je nic nepřekvapilo.

3. Většinu volného času věnuji své rodině. Zároveň na FFUK Praha končím doktorandské studium, ve smyslu konzultace a odevzdání dizertační práce, takže volného času moc nemám, ale když budu trochu sobec a budu myslet na sebe, tak rád sportuji, což obnáší tenis a bojová umění. Rád také čtu knihy se zaměřením na historii Templářských rytířů, o kterých se chystám napsat pojednání ve smyslu: „Templářští rytíři a gastronomie“.

PhDr. Mgr. MAREK MERHAUT, MBA, vedoucí katedry hotelnictví

1. Vysoká škola hotelová na mě působí jako komplexní profesionální celek, který dokáže připravit pro praktický život studenty, kteří se ve svém dalším profesním životě budou věnovat našemu krásnému povolání, což je hotelnictví, cestovnímu ruchu a gastronomii. Musím se přiznat, že vyučovací povinnost, vzhledem k mému krátkodobému působení na VŠH, se na mě vztahuje až od zimního soustředění kombinovaného studia, které začíná 9. 1. 2012.

2. Je velice těžké začít svůj profesní život v jiném odvětví, než jsem byl zvyklý. Po více než 30 letech dennodenní praxe v hotelnictví a gastronomii, jsem skočil do něčeho úplně nového. Tím chci pouze naznačit, že

Mgr. ANICA DJOKIČ, MBA, odborná asistentka

1. Vysokou školu hotelovou znám z doby působení v hotelu jako jedinou skutečnou profesionální a odbornou vysokou školu pro budoucí hotelové manažery na všech úrovních. Doufám, že svým působením také mohu přispět k dotváření profilu budoucích hotelových manažerů. Jsem zde ráda, líbí se mi mezinárodní atmosféra studentů, ale na hodnocení výuky je moc brzy, zatím neproběhly zkoušky, ale učí se mi zde dobře.

Doc. RNDr. ZDENA LUSTIŘOVÁ, CSc., docentka na katedře hotelnictví

1. VŠH má podle mého názoru velmi příjemnou atmosféru a usměvavé studenty i pedagogy. Zatím se mi zde učí velmi dobře. Doufám, že ani po prvním zkušebním období nebudu zklamaná.

2. Já osobně preferuji interaktivní výuku, plnou příkladů i multimediálních prvků. Mám ráda, když se při výuce nenudí ani studenti, ani vyučující. Proto oceňuji zejména vstřícnost studentů a jejich snahu aktivně se zapojit a obohatit výuku o vlastní náměty či příklady z praxe.

3. Volný čas, kterého opravdu nemám nazbyt, nejraději trávím v přírodě. Pokud to jen trochu jde, jedu na víkend do hor. Zbude-li času trochu více, poslechnu své toulavé boty a cestuji zejména do netradičních turistických destinací, jako Vietnam či Jižní Afrika.

Připravil Jan Trška

Máme novou knihovnu!

Od 2. ledna 2012 bude v 1. poschodí otevřena školní knihovna VŠH. Její vedoucí Zuzana Vavrošová jsme se zeptali jaké knihy a skripta si tam budou moci studenti půjčovat.

Největší část je zatím z Nadace Nestlé v angličtině a francouzštině, přibudou sem knihy ze studovny v přízemí a později i z kabinetu docentky Šmejcové a samozřejmě novinky z oboru hotelnictví, gastronomie, cestovního ruchu a marketingových a mediálních komunikací.

Kde jste působila před nástupem na VŠH?

Různě jsem pracovala v okresních, městských i odborných knihovnách, dokonce i v armádě, ale s budováním knihovny na zelené louce jako tady zatím zkušenosti nemám. Nicméně jsem velmi ráda, že se mi této příležitosti dostalo.

Ať se Vám u nás líbí!
Patrik Messiereur

Studentský senát: Gourmetský klub, golf a party

Konference na naší škole: Hotelnictví, turismus a vzdělávání

Na naší škole se v říjnu uskutečnila mezinárodní konference Hotelnictví, turismus a vzdělávání na téma Výzkum a praxe. V dopoledním programu vystoupili Aleš Hozdecký, ředitel odboru cestovního ruchu na Ministerstvu pro místní rozvoj ČR na téma Plnění koncepce státní politiky cestovního ruchu, Ing. Mojmir Mikula z agentury CzechTourism na téma Propagace české republiky a vývoj příjezdového cestovního ruchu, Ing. Václav Stárek, prezident Asociace hotelů restaurací ČR s příspěvkem Současná problematika hotelnictví a gastronomie, o vnímání Slovenska z pohledu ČR přednášela doc. Ing. Vanda Maráková, prodávka EF Univerzity Mateje Bela v Banské Bystrici a nové trendy rozvoje Vysoké školy hotelové přiblížil účastníkům doc. Ing. Václav Vinš, CSc., rektor VŠH. Odpoledne pokračovala jednání konference v odborných sekcích Flexibilní formy zaměstnávání v hotelnictví, gastronomii a cestovním ruchu, Řešení regionálních disparit rozvojem cestovního ruchu, Aktuální trendy v marketingu a komunikaci, Osobní služby v ekonomice ČR a Cizojazyčná komunikace ve službách. Úspěšné a zajímavé konference se zúčastnilo 196 našich a zahraničních odborníků z oblasti hotelnictví a turismu. (r)

Studentský senát aktivně působí na Vysoké škole hotelové již čtvrtým rokem. V tomto akademickém roce se rozrostl o tři nové studenty a nyní čítá 7 aktivních členů. Každým rokem se studenti účastní oblíbených studentských party a zajímavých přednášek. Studentský senát VŠH mimo jiné propaguje školní i mimoškolní aktivity, zprostředkovává praxe a pracovní příležitosti pro studenty a absolventy VŠH, dále je členem České studentské unie, kde se účastní každý semestr konference a meziuniverzitního veletrhu. Studentský senát také reprezentuje VŠH

ve sněmu Rady vysokých škol a ve Studentské komoře Rady vysokých škol.

V tomto semestru členové Studentského senátu VŠH připravili pro studenty VŠH Gourmetský klub, který se konal pod vedením Oldřicha Sahajdáka, šéfkuchaře z Restaurace La Degoustation Bohème Bourgeoise v Praze a pak ještě dvě skvělé party v klubu DeJaVu v Praze. První z nich se uskutečnila dne 18. 10. 2011 a hned od 20 hodin se začal bar plnit davy lidí. Každý příchozí dostal od studentského senátu připravené překvapení v podobě welcome drinku a automatic-

kou možnost vyhrát zajímavou cenu v tombole. Do klubu dorazilo hodně lidí a nálada byla fenomenální. Všichni zúčastnění si užívali chvíle relaxace a odpočinku od studia. Tombola byla velmi rozmanitá, studenti mohli vyhrát trička, vouchery do klubu Dejavu, paruky, kosmetické dárkové balíčky a ostatní zajímavé ceny. Po půlnoci se zaplnil taneční parket a večírek končil až v ranních hodinách.

Od poloviny tohoto semestru mají studenti možnost zakoupit si v dopoledních hodinách ve školní restauraci snídaní v podobě míchaných vajíček, müsli nebo překapá-

vané kávy. V příštím semestru se mohou studenti těšit na akční nabídku od Golf network klubu, kde se mohou za akční cenu zúčastnit školy golfu, pokračování Gourmetského klubu a dalších akcí.

Za Studentský senát VŠH
Michaela Huňková

Krása italských vín

Když jsme s kamarádem zakládali e-shop italských vín, chtěli jsme našim klientům nabídnout opravdu dobrá vína s garancí původu a kvality. Ale jak se to pozná? Pokusíme se vám přiblížit Itálii jako zemi s prastarou tradicí v pěstování a zpracování révy, ale i uměním si víno vychutnat a ocenit. S plochou vinic 684 000 ha a roční produkcí 44,5 milionů hl (rok 2009) patří Itálie mezi největší producenty vína na světě. Pro srovnání, v České republice je 17 500 ha s roční produkcí 820 tisíc hl vína (rok 2009). Zaměřujeme zejména na regiony Trentino-Jižní Tyrolsko, Benátsko a Sicílii.

Trentino - Jižní Tyrolsko

V této vinařské oblasti se produkuje největší množství vín nesoucích označení DOC (závratných 80 %) z celé Itálie a vyvážá i k sousedům do Rakouska. Na etiketách vín lze spatřit také označení Qualitätswein, Kabinett či Spätlese. Produkují se zde především vína odrůdová, z nichž převládají bílá aromatická vína, jako například Müller-Thurgau, Sylvánské zelené, Sauvignon, Ryzlink rýnský a vlašský, Pinot Bianco a Grigio, Chardonnay, Tramín a další. Z tohoto kraje také pochází Grappa, v posledních letech čím dál více oblíbená vinná pálenka.

Benátsko

V Benátsku je produkována čtvrtina všech vín DOC a s 300 miliony litrů ročně je to v této době největší vinařský region v Itálii. Rozkládá se od alpského střediska zimních sportů Cortina d'Ampezzo až po ústí řeky Pádu do Jaderského moře.

Nejvýznamnější vinařské zóny jsou Soave (druhá největší DOC po Chianti - viz Toskánsko), Valpolicella a Bardolino, kde se pěstují pouze autochtonní odrůdy.

Vinice Valpolicelly leží severně od Verony, kde se pěstují odrůdy Corvina, Rondinella a Molinara. Jsou to tři základní odrůdy pro výrobu Valpolicelly v různých třídách kvality, od základní řady ovocnějších vín, která se konzumují mladá v pizzeriích po celém světě, přes v dubových sudech zrající Valpolicellu, která má vysoký potenciál k archivaci, až po speciality jako jsou Recioto, Amarone a Ripasso.

Dalším oblíbeným vínem je Bardolino, pocházející ze stejnojmenné vinařské oblasti ležící na východním břehu jezera Garda.

Sicílie

Dnes je Sicílie jednou z neproduktivnějších italských vinařských oblastí, kterou z hlediska roční produkce

vína teprve nedávno předstihlo Benátsko. Největším dilematem sicilských vinařů se dnes zdá to, zda si získat reputaci tzv. „mezinárodními“ odrůdami, nebo si vytvářet image autochtonními kultivarů. Na světových trzích stále dominují odrůdy Chardonnay a Cabernet Sauvignon, mezitímco sicilští pěstitelé se snaží porozumět tomu, jak se projevují v kupážích s domorodými odrůdami a v různých oblastech ostrova. Například asembláž typického domorodého kultivaru Nero d'Avola se strukturovaným Cabernetem nebo Merlotem nemusí být vždy úspěšná, ale naopak scelení odrůd Nerello Mascalese a Nerello Cappuccio v DOC známé sopky vytváří vynikající Etna Rosso a z Frapata a Calabrese vzniká první

DOCG víno Sicílie - Cerasuolo di Vittoria.

Na závěr Vám chceme připomenout určitá pravidla pití vína, na která je třeba myslet. Jedno z prvních je teplota vína, červené přibližně 16 / 22 °C, pokojová teplota, bílé mezi 8-12°C. Zatímco bílé víno spotřebujeme co nejdříve po otevření, červené je třeba tzv. dekantovat, nalít je do karafy a nechat chvíli odpočinout a nadýchat se, aby se uvolnily všechny jeho vůně a chutě. Víno je vhodné doplnit lehkým občerstvením, různými sýry a salámy, čímž ještě více vynikne jeho chuť a vůně. Pak už zbývá si několikrát přivonět a můžete se pustit do objevování krásy italských vín. V tom Vám rádi pomůžeme na www.italiske-vino.cz.

Jegor Komarov

Uplatnění absolventů na trhu práce

V současné době je uplatnění absolventů na trhu práce velmi sporné a sporadické. Firmy chtějí absolventy s odbornou praxí a školní praxe firmám nestačí. Firmy preferují spíše absolventy, kteří během studia chodí na brigády nebo studují při práci. Ve firmě, kde získávají praxi, obvykle již zůstanou. Nejsou zatíženi rutinou, špatnými návyky a firmy si je vychovávají dle svých představ. Nezaměstnanost absolventů je v zemích Evropské unie vyšší, než celková nezaměstnanost. Právě proto jsou absolventi vysokých škol považováni za poměrně rizikovou skupinu.

Vysoká škola hotelová nabízí kvalitní výuku, možnost zahraničních stáží a klade vysoké nároky na studenty v každém studijním oboru. Na naší škole se využívá unikátní projekt Evropské unie – Erasmus. Každoročně vysílá naše škola v rámci tohoto projektu několik desítek studentů do zahraničí a zahraniční studenti přijíždějí k nám.

V oboru hotelnictví je uplatnění absolventů velmi dobré, přestože procházíme ekonomickou krizí. Nabídka na trhu práce je v tomto oboru podstatně vyšší než poptávka absolventů. Tudiž absolventi hotelnictví se dobře uplatní na trhu práce, i když mají vyšší nároky.

Absolventi oboru Management destinace cestovní

ho ruchu se dobře uplatňují v rámci celé ČR i v zahraničí. Jsou velkým přínosem především pro regiony, které jsou zaměřené na cestovní ruch a lázeňství. V zahraničí jsou velmi žádaní jako delegáti cestovních kanceláří a jejich uplatnění je bezproblémové.

Studenti Managementu volného času jsou nedílnou součástí nově se rozvíjejícího oboru v oblasti kultury, sportu, wellness, fitness a regionálních aktivit. Tento obor je nový a studenti se výborně uplatňují v rozsáhlém spektru trhu práce. Zaměstnavatelé si dobře uvědomují jejich přínos pro atraktivitu jejich podnikání, a proto tito absolventi rozhodně nejsou rizikovou skupinou.

Marketingové komunikace ve službách je obor s obrovským potenciálem uplatnění. S příchodem nových zahraničních firem do České republiky se absolventům otvírají nové možnosti uplatnění. Široká škála pracovních možností v tomto oboru je nevyčísitelná. Absolventi tohoto oboru jsou proto pro zaměstnavatele velkým přínosem.

Studijní obor Management dopravních služeb vychovává absolventy pro široké spektrum služeb jak v letecké, železniční, lodní, tak i v automobilové dopravě. Vzhledem k rozsáhlým možnostem uplatnění absolventů tohoto studijního oboru mají budoucí zaměstnanci lehkou

VYSOKÁ ŠKOLA HOTELOVÁ V PRAZE

AKREDITOVANÉ BAKALÁŘSKÉ A MAGISTERSKÉ STUDIUM

WWW.VSH.CZ

Inzerce

pozici při hledání zaměstnání a zaměstnavatele. Tento obor je velmi perspektivní.

Vzhledem k tomu, že všechny tyto obory jsou velkým přínosem pro rozvoj služeb a cestovního ruchu a absolventi naší školy jsou velmi dobře připraveni se začlenit do pracovního pro-

cesu, je naše škola v popředí zájmu studentů středních škol při výběru vysoké školy. Bakalářské a magisterské studium se stále rozšiřuje o nové studijní obory. V současné době má škola již druhým rokem otevřený nový studijní obor na bakalářském studiu, Hotelnictví v anglickém

jazyce, který mohou studovat jak zahraniční zájemci o studium, tak i studenti z České republiky, kteří mají velmi dobrou znalost anglického jazyka. Je to další věc, která zvyšuje atraktivitu studia na naší škole.

Mirka Fraňková

Nové knihy

nějších manažerských pouček je dobré a možné spoléhat na zdravý rozum a dobré pochopení souvislostí. A ještě do třetice z nakladatelství Grada – **Eva Minářová** napsala publikaci **STYLISTIKA PRO ŽURNALISTY**, představující základní studijní materiál pro

zvládnutí jazykové kultury, stylizace a kompozice textu. Určitě by si ji měli přečíst nejen novináři, ale i tiskoví mluvčí, PR manažeři a zejména pracovníci reklamních a mediálních agentur. Třetí vydání knihy **prof. Ing. Hany Řezankové, CSc. ANALÝZA DAT Z DOTAZNÍKOVÝCH ŠETŘENÍ** v nakladatelství Professional Publishing si klade za cíl usnadnit odborníkům vyhodnocování dotazníkových šetření pomocí statistických metod. Na příkladu

konkrétních průzkumů se čtenář seznámí s přípravou dotazníku, popisem datového souboru, vyhodnocením odpovědí na jednotlivé otázky a zjišťováním vztahů mezi odpověďmi. Kniha je určena všem, kteří se věnují terénním průzkumům a analýze kategoriálních dat a bude výtečnou pomůckou pro studenty, kteří ve svých bakalářských, diplomových a disertačních pracích vyhodnocují dotazníková šetření.

Jaroslav Holoubek

Masová média jsou významnou součástí naší každodennosti a v moderní společnosti představují noviny, časopisy, filmy, rádio, televize, internet a sociální sítě možnost komunikace se světem. Studentům vysokých škol a učitelům mediální výchovy je určena kniha autorů **Petra Bednářika, Jana Jiráka a Barbary Köpplové DĚJINY ČESKÝCH MÉDIÍ / OD POČÁTKU DO SOUČASNOSTI** (vydala Grada), která

přináší chronologický vhled do českých médií na pozadí historického kontextu ve světě. V dalším zcela přepracovaném vydání dnes již klasického díla v oblasti managementu vychází **VEDENÍ LIDÍ, TÝMŮ A FIREM / PRAKTICKÝ ATLAS MANAGEMENTU od Jiřího Plamínka** (vydalo nakladatelství Grada). Na pohledových stránkách vpravo bývá obrazová tabule a na levé straně související výklad. Kniha ukazuje, že i v moři nejrůz-

Média mě zachraňují aneb (Ne)vhazujte reklamu!?

TÉMA Média

Ze str. 1

Co třeba tohle? Přiznávám se a vůbec se za to nestydím, že reklamou se dost často nechávám rozumně pohlcovat. Myslím si, že pokud člověk nemá přílišné očekávání a neskočí na lep zrovna takovým reklamám, jako jsou super tabletky na hubnutí, po kterých se z každého sudu stane za týden proutek, může být pro mnoho lidí reklama inspirativní. Nevidím problém v tom si koupit přesně ten tělový gel z té úžasné televizní reklamy, pokud nový gel prostě potřebuji, protože stávající došel... Není ani problém nechat se inspirovat labužnickým zážitkem, o němž jsem četla v lifestyleovém časopise, nebo úžasným účesem, který si zvolila Ewa Farna, a který nyní sluší i mé hlavě. Média mi pomáhají být in.

Právě běží reklama v televizi a většina národa přepíná a hledá (někdy marně) program, kde vysílají v lepším případě nějaký film nebo zprávy, v horším případě alespoň upoutávky na nějaký film nebo zprávy. Pokud u televize sedím sama bez manžela, jsem asi jediná široko daleko, kdo se zaujetím sleduje sérii reklam v reklamním bloku. Manžel to nechápe, snaží se vysvětlit si to alespoň tak, že díky tomuto chování mi neunikne ani část ze sledovaného pořadu, který je protkán reklamními úseky. Pro mě je to zábava. S určitostí pak totiž vím, že pokud se podívám na svého manžela, pak na černocho propagujícího Old Spice a pak se opět podívám na svého manžela, je na 100% jasné, že manžel musí zůstat u své oblíbené značky a na Old Spice by měl urych-

leně zapomenout, pokud by o ní chtěl v mysl jen letmo zavádit. A proč nebyt také tak neuvěřitelně svěží jako Čvančarová z reklamy na Rexonu? Ano, jasně, není nic lepšího, co bych měla používat do podpaží. Média tříbí můj vkus.

Ano, to jsem také já, koho velmi často najdete schovanou pod hromadou došlých reklamních letáků. Naše poštovní schránka je zkrátka a prostě prosta nápisu Nevhazujte reklamu! A tak se kochám, inspiroji a kroutím hlavou tu nad nesmyslností reklamní akce, tu nad špatně zvolenou grafikou. Jsem konzumní člověk konzumní společnosti, poté se tedy občas zvednu a to úžasné zboží zkrátka jedu koupit. Cestou slyším ve voze z rádia pozvánku na akci pro děti a tak jsme se rozhodli vyrazit, nelituje mě, báječně jsme si tak užili jeden z volných dnů. Média mi pomáhají s nákupy a s plánováním volného času.

A co teprve Internet! Každý den dostávám nabídky ze slevových serverů k nákupu rozličného zboží či služeb s úžasnými slevami. Český národ si začíná diktovat, co bude a nebude kupovat. Obchodníci šílí, neboť Čech již nehodlá kupovat to, co se mu podsuně. Slevové akce vyžaduje v průběhu celého roku. Pryč jsou doby, kdy jste zboží s trošku zajímavou slevou našli na místních pultech pouze po Vánocích či na sklonku léta. Kdo nezavádí pravidelně slevové týdny či jiné akce, velmi rychle přichází o klienty. Kamarádka se mě ptala, které dětské plenky kupujeme pro našeho malého broučka. Odpověděla jsem jí, že ty, které jsou zrovna ve slevě. A když

o tom tak přemýšlím, nyní prakticky jinak, než ve slevách nenakupuji. Média mi pomáhají šetřit rodinný rozpočet.

A jak vypadá můj klasický den? Jedu s dcerou ráno do školky a poslouchám ranní Evropu 2. Leoš Mareš zase exceluje, nevyspalá máma je ale pobavena a na její tváři za volantem se objeví úsměv, který přechází do hlasitého smíchu. Ten zase pobaví její malou dceru. A tak do školky dorazíme v dobrém rozmaru. Média mě baví. Cestou zpět se stavím u matky a v klidu si dám kávu, zatímco ona se kochá naším novým rodinným členem. Ke kávě nezakousnu dortíček, ale nahlédnu do jednoho z bulvárních časopisů. To, co se tam člověk dozví, je opravdu šílené. Média mě šokují. Rychle na nákup! Co budu dnes vařit, zkusím to báječné kuře, co dělali v pořadu s Italem v kuchyni. Média mi pomáhají v kuchyni. U kamarádky probereme veškeré dění. Pak honem do školky, abychom stihli sportovní kroužek, na který dochází dcera. Projíždím kolem billboardu zvoucího do fitness centra. Být na stará kolena tak šik, jako je Helena Vondráčková, by se mi moc líbilo. Den poté si vyrazím zacvičit, sice jinak, než kam zve Helena, ale konečně jsem se odhodlala zatočit s poporodními kily. Díky médiím jsem ve formě. Doma pak před Večerníčkem mě volá dcera k televizi, že je tam táta. Média mi připomínají, jak skvělého mám muže. U večerních zpráv se dozvídám o sporech v naší vládě (žádná novinka), že tam a tam se trásla zem nebo kdo se opět stal neporazitelným ve sportu. Média mě informují. A také jsem se jako matka na mateřské dovolené ztrácející se v čase na Internetu dozvěděla, že dnes je vlastně úterý, tudíž nejvyšší čas odevzdat tento článek do studentského časopisu. Takže tak činím. Média mě „zachraňují“.

Ilona Váľková

Miroslav Kubec je ten vpravo

Čeští kuchaři na cestě proti hladu

V poslední srpnové dekádě se 250 kuchařů ze 44 koutů světa pokusilo v Jihoafrické republice získat prostředky a povědomí o situaci hladovějících v rámci World Chef's Tour against Hunger 2011. Během devíti dní se podíleli na různých charitativních akcích v celé zemi, jako byl gala večer, ukázky vaření a prodej klobouků kuchařů. Turné se uskutečnilo v sedmi městech – v Johannesburgu, Pretorii, Vaalu, Mombele, East Londonu, Kapském Městě a Durbanu.

Vše začalo roku 1993, kdy prezident asociace kuchařů a cukrářů Jihoafrické republiky a kontinentální ředitel WACS v Africe a na Blízkém východě Bill Gallagher po návštěvě „Operace Hlad“ zjistil, jak moc je potřeba zmírnit utrpení hladovějících v této zemi. Vytvořil tak první světové turné kuchařů proti hladu. O 10 let později se díky velké podpoře veřejnosti rozhodlo mezinárodní společenství šéfkuchařů uspořádat druhé turné, které tam přivedlo kuchařů z celého světa a podařilo se získat

1 500 000 milionů randů, což je cca 150 tisíc eur pro dvě charitativní organizace.

Za Českou republiku se na letošní cestu proti hladu vydal Miroslav Kubec, prezident AKC ČR a Kontinentální ředitel Světové asociace kuchařských spolků pro centrální Evropu doprovázen týmy Asociace kuchařů a cukrářů a Československého svazu kuchařů. Řekl mi, že „celá akce byla naprosto perfektně zorganizována. Na cestě do slamů nás musela doprovázet policie a při přepravě do hotelu po večerním programu taxiky dokonce ani nestavěly na červenou. Nedokážu si představit, že bych tam jel jako turista, na vlastní pěst. Ale není nic krásnějšího, než pocit, že můžete někomu pomoci. Pro mě to byl silný zážitek. Když jsem se ve slamu chtěl vyfotit s jedním malým chlapečkem, dal jsem mu tašku, ale on mi ji po vyfocení vrátil a řekl, že už mu jednu dali, tak aby se dostalo i na ostatní. Bylo to krásné gesto,“ líčil své dojmy z cesty Miroslav Kubec.

Ivana Čížková

HOTELY A KRIZE U NÁS A V IRSKU

Cestovní ruch v České republice prošel v posledních letech významnými změnami. Hnací silou se stala globální finanční krize, která donutila spoustu firem změnit nejenom zaběhlé procesy, ale i myšlení a přístup k nově se utvářejícím podmínkám na trhu. Ačkoliv se tato tíživá situace dotkla firem a organizací všech oborů, v příjezdovém cestovním ruchu se snížení poptávky projevilo takřka ze dne na den. Obzvláště pak hotelnictví zaznamenalo propad, který nemělo od dob sametové revoluce období, vyjma krátkodobého poklesu způsobeného útoky 11. září 2001. Jakým způsobem však hotely krizi zvládly? A byl přístup k řešení této situace v zahraničí podobný, nebo zcela odlišný?

Je pozdní zářijové odpoledne, kdy babí léto nedalo na sebe dlouho čekat, stejně jako pozvánka na pivo od mého kamaráda, kterého jsem dlouho neviděl. Cestou na smluvné místo procházím ulicemi centra Prahy a pozoruji změny, které nastaly během mého pobytu v zahraničí. Až na pár nových kaváren, barů a opravených fasád mě nejvíc upoutal rozmach zahrádek i tam, kde původně byl až nemyšlitelný. Ale i tak mě potěšil ten známý pŕvab, jež si navzdory všem proměnám staré město uchovalo.

Po chvíli se setkávám s kamarádem. Sedáme si na zahrádku místní hospůdky a probíráme témata běžného života. Protože jsme oba pracovali v cestovním ruchu, nemůžeme ponechat tohle téma bez povšimnutí. Plní dojmů a novinek z práce, hodnotíme uplynulý čas, po který jsme se neviděli.

Jistě není překvapením, že naším společným tématem se stala celosvětová finanční krize, která se nás osobně dotkla při řešení každodenních (nejen) pracovních povinností. Prostřednictvím postřehů z českého a irského prostředí jsme často srovnávali podmínky a opatření, za nichž jsme pracovali v hotelovém provozu. V základu byly naše zkušenosti podobné, až na malou skutečnost. V Irsku byly změny prosazovány rychleji a s větší razancí. Zatímco se v české kotlině držela mlha vytvořená z výroků ministra Kalouska o tom, že krize Česku nehrozí, v zemi čtyřlístků se bilo na poplach.

Prvním signálem velkých změn bylo zrušení pozic generální ředitelky, F&B manažera a Front Office manažera v průběhu dvou týdnů, s jejichž zástupci se hotel rozloučil. Krizový management tak nabral konkrétních forem a následný pokles rezervací zahraničních firem byl důka-

zem, že letenky a hotelové semináře nahradí přístroje pro konferenční hovory.

A opravdu. Katastrofické scénáře se naplnily a hotel začal připomínat místo odpočinku, avšak odpočinku většinou. Vzhledem k zúženému počtu zaměstnanců, přibyla všem práce, přesčasy, a někomu i šedý vlas. Cena ubytování se snížila a doplňovaly jí různé balíčky služeb, internet zdarma nebo 24 hodinový pokojový servis. S odstupem času však musím potvrdit, že ač byla situace hroživá, netrvalo dlouho a velkolepé konference zástupců nadnárodních firem vystřídaly svatby, pohřby, oslavy narozenin a další akce, které sice neměly punc decentních večírků, ale přinášely práci, o kterou nikdo z nás nechtěl přijít. Co stálo za tímto úspěšným tahem? Především to byla změna v orientaci na zákazníka. Domácí klientela byla oproti zahraniční dostupnější a nevyžadovala vysoké náklady na oslovení. Také rychlá a razantní reakce na vzniklou situaci poskytla dostatek času na reorganizaci a vytvořila rezervy v období, kdy ještě dobíhaly dřívější rezervace. V první řadě však hrála důležitou roli změna komunikace uvnitř organizace. Kromě přípravy na důležité akce se manažerské mítinky konaly výjimečně a veškerá komu-

nikace probíhala za provozu. Nebylo to bez chyb, ale bylo ušetřeno obrovské množství času.

Na rozdíl od Irska, probíhaly změny v Česku poněkud odlišněji, i když cíle byly společné. Alespoň podle slov mého kamaráda. Ač celkový přístup nebyl natolik razantní a rychlý, nepostrádal známky inovace a snahy o řešení složité situace. Protože jsme zemí chatařů a chalupářů, nemohla se spousta hotelových zařízení spolehnout na domácí poptávku. Na druhou stranu bylo pohostinství v minulosti příliš zaměřeno na zahraniční klienty a ve chvíli, kdy bylo potřeba oživit domácí poptávku, zjistili, že tato reputace vytvořila nepřekonatelnou bariéru. Boj o hosta se tedy nesl ve znamení snižování cen, které klesly na tak nízkou úroveň, že spousta hotelů již neměla na ani provoz. Nebyť intervence tehdejšího prezidenta AHRCR Ing. Pavla Hlinky, byla by situace daleko složitější.

Mohl bych pokračovat dále, ale nerad bych házel všechny do jednoho pytle. Jsem si jist, že mnoho hotelů situaci zvládlo na jedničku. Navíc se zdá, že se cestovnímu ruchu znovu začíná dařit. Alespoň do té doby, než ministr financí opět prohlásí, že se nás to netýká.

Daniel Mucha

Naši absolventi se mají... Wellness jako víno v Hustopečích

Hotel Centro Hustopeče nedaleko Brna otevřelo 1. prosince nové Wine Wellness (čtyři druhy saun, koupele a zábalu). Relaxační centrum, jediné tohoto typu v České republice, je rozděleno na dvě poschodí – tzv. "mokrá zóna" ve spodní části a horní část ponese název „suchá zóna“. V mokré zóně si přijdou na své milovníci klasických suchých, parních i bylinkových saun. Dále se připravuje Kneippova vinařská stezka, masážní sprchy, ledové finské vědro, vyhřívána odpočinková lavice a také whirlpool. V suché zóně najdete masážní místnost, partnerskou zónu (vana pro dva, odpočinková vodní postel, peelingový stůl a parní kabina), místnost se zábalovými lůžky a odpočívárnu s komorní atmosférou. Je to paráda taková koupel ve víně! Aby ne, když sales & marketing manažerem je absolvent naší školy Ing. Aleš Chalupa, který nám přijede v lednu o zajímavém wellnessu povyprávět. (r)

Jubileum Znovínu

Na naší vysoké škole působí již léta Klub partnerů VŠH, jehož cílem je seznamovat studenty se zkušenostmi, výrobky a službami, které v hotelnictví a gastronomii patří k nejprogressivnějším. Své členy propaguje a pěstuje jejich značky v povědomí našich i zahraničních studentů, ale i široké veřejnosti vždy společně s prezentací VŠH a zajišťuje pro ně odborná setkání a školení. Společná platforma slouží k výměně názorů a zkušeností i pro vytváření a rozši-

řování obchodních svazků.

Mezi hlavními partnery VŠH je i společnost Znovín Znojmo, a.s., která patří ke stálícím moravského vinařství a v příštím roce oslaví 20 úspěšných let svého trvání. Jejím generálního ředitele Ing. PAVLA VAJČNERA jsme se zeptali, jak Znovín své jubileum oslaví a s jakými novinami ve vinařském portfoliu se představí svým zákazníkům.

„V příštím roce – tedy v roce 2012 se můžeme těšit

na uvedení opravdu excelentního ročníku na trh. Znovín nabídne svým zákazníkům širší portfolio vín z nově nakoupených vinic z Hustopečska, z velkopavlovické vinařské oblasti. Nové viniční tratě rozšíří chuťové spektrum oblíbených znovínských vín. Rovněž bude posílena dnes již hodně populární řada vín Lacerta viridis, čili ještěrka zelená. Chystáme i vynikající vína z nově zakoupené viniční tratě Dívčí vrch na Znojemsku. Věříme, že v i jubilejním roce naší společnosti uděláme milovníkům vína radost.“ (r)

Малайзия - место, где всегда тепло

Зимой, когда мы кутаемся в куртки и шарфы, что может быть приятнее, чем поговорить о вечном лете. Малайзия – уникальная страна, где соседствуют, гармонично дополняя друг друга, древняя культура и высокий уровень жизни. Развитые, современные города, в которых жизнь кипит, а все люди куда-то торопятся, вовсе не мешают размеренной и вялотекущей жизни островов, дикой природе и ее обитателям. Зимой прошлого года, мне посчастливилось там побывать, и если честно, я бы еще много раз с удовольствием съездила туда.

Куала-Лумпур – столица Малайзии. Настоящая находка для архитектора и приятное удивление для обычного туриста. Индустриальный пейзаж современного города складывается из многих деталей. Здесь вы можете увидеть постройки, относящиеся к неомавританскому, тюдорскому, викторианскому стилям, неоготику, исламскую архитектуру, можете проследить малайские мотивы и, конечно же, не обойдете стороной новейшие постройки – небоскребы. Насколько бы вам все эти стили не пока-

зались несовместимыми, цельная картина весьма красива и гармонична.

Несмотря на то, что город стремительно развивается и застраивается, он по-прежнему остается очень зеленым. Огромную территорию города занимают леса и парковые зоны.

Сумасшедшее, беспорядочное и непривычное глазу левостороннее движение машин и мопедов, пугает. Сесть за руль, наверное, решится только очень отважный человек. Поэтому туристам советуют передвигаться на такси или транспорте.

Главной, пожалуй, достопримечательностью города являются башни-близнецы Петронас, одно из самых высоких зданий в мире. Два 88-ми этажных здания, соединенных переходом на высоте 146 метров над землей. Каждый день туристы могут подняться на мост и полюбоваться панорамой города.

В Куала-Лумпур я провела два дня, этого хватило, чтобы мельком все посмотреть. Дальше мой путь лежал на курортные острова Лангкави.

Если вы любитель дикой природы, то, только при-

землившись в аэропорту, вы сразу поймете – вы попали в рай. Бесконечные пляжи с белым и черным песком, пальмы, непроходимые джунгли, мангровые леса, пещеры и бухты, изобилие экзотических фруктов, диковинные птицы, обезьяны – все это пленит своей девственностью и неизведанностью.

Подниматься на канатной дороге, на самую высокую часть острова, зрели-

ще не для тех, кто боится высоты, но, тем не менее, необыкновенно захватывающее. Оттуда открывается потрясающий вид на остров.

На обратном пути у каждого есть возможность посетить сады, где выращиваются экзотические фрукты, всё можно попробовать. А потом и купить.

Малайзия по праву может называться мультикультурной страной. Кухня здесь очень разнообразная, если вы заинтересуетесь историей страны – то все встанет на свои места. Столетия Малайзия была под влиянием буддийской и индуистской цивилизаций, вместе с арабскими и индийскими купцами в 14–16 веках сюда проник ислам. Позднее – португальцы, голландцы и британцы привнесли нотки европейской культуры. И естественно все это сыграло роль и отразилось на кулинарных традициях. Рис остается главным блюдом, ведь, все таки, это Азия

Есть тут такие заведения, которые и кафе не назовешь. Это может быть несколько пластиковых столиков, накрытых клеёнкой, стоящих едва ли не на про-

езжей части. И может вы бы прошли мимо, да только запахи, разносящиеся вокруг, не дадут вам этого сделать...

В самых обычных кафе недалеко от берега вы найдете креветки, крабов и омаров и прочие дары моря. Это будут даже не те креветки, что мы привыкли называть королевскими. Тремя такими креветками может наесться взрослый мужчина. Морепродукты, мясо, овощи – все будет приготовлено по старым традициям, и, поверьте мне, всё будет вкусно.

На берег моря периодически будет выбрасывать медуз, морские звезды. В море вокруг себя вы увидите стайки разноцветных рыб, над вами будет летать красный орел – символ этих мест, а обезьяну, неожиданно оказавшуюся возле вашего лежака, могут очень заинтересовать ваши вещи.

Я до сих пор остаюсь под впечатлением от этого путешествия... Наверное, нет на земле человека, который бы мог остаться равнодушным к красоте этих мест. Жизнь здесь настолько многогранна, что каждый найдет что-то своё.

Mariya Bondareva

SPECIÁL

Autor: Anna Císařová

Autor: Filip Šivic

Autor: Kristína Strapková

Galerie
na
VŠH

Autor: Marek Naslí

Po čase vám zase přinášíme výběr studentských fotografií z volitelného předmětu Publicistická a reklamní fotografie, vedeného MgA. Janem Neubertem. Další snímky můžete vidět v nově otevřené expozici Galerie Chodba v 1. poschodí VŠH.

Autor: Kateřina Šestáková

Autor: Otabek Djuraev

Fejeton:
O chlebičkách,
a jak to vlastně
s nimi celé
bylo

Ahoj Tondo, omlouvám se, že ti píšu po tak dlouhé době. Ale jsem v pořádku, živ a zdrav, ale neměl jsem daleko k infarktu. Je to měsíc nebo dva co jsem vyrazil v Horní Kamenině do centra. Na doporučení jednoho známého jsem šel navštívit věhlasné Lahůdky U Malé spisovatelky. Podle vyprávění tam mají nejlepší chlebičky v celé České republice. Tomu jsem nemohl odolat, znáš přece můj velice vřelý vztah k jídlu a obzvláště k šunkovým chlebičkám. Po vstupu do lahůdek jsem se cítil jako v ráji, všude kolem mne na obrovské ploše byly snad jen chlebičky, a na jejich pozadí se vyjímal další neskutečné krásy, různé druhy salátů, bagety.

Hned jsem si objednal od každého druhu jeden chlebiček, byl to neskutečný zážitek, ovšem do chvíle, než sem okusil hermelínový. Uvnitř jsem kousl do něčeho tvrdého, co tam jasně nepatřilo, byl tam lidský malíček! Nechutné! Tedy aspoň jsem si to myslel do okamžiku, než se stalo, neuhodněš co. Zpoza závěsu vylezla Sylva, pamatuješ, chodila s námi na hodiny Mediální výchovy k panu Holoubkoví. Ta, která chtěla mít své lahůdky a hlavně cukrárnu, nebudeš tomu věřit, ale povedlo se jí to. Po tom hloupém žertu si mě usmířila několika větrníky ze své vedlejší cukrárny. Od té doby si dávám pozor na všechny chlebičky, které se chystám jíst.

Josef Ciglanský

Jít na soukromou nebo na státní školu?

ANKETA
Míša Huňková
David Mackerle

Je podle Vás rozdíl v kvalitě výuky na státní a soukromé vysoké škole? Na tuto otázku jsme se zeptali studentů na některých státních a soukromých vysokých školách v České republice.

Student Ostravské univerzity:

Rozdíl mezi veřejnými a soukromými školami v ČR jsou velké. K tomu přispívá nezvykle vysoký počet

výzkum (účast studentů na výzkumných projektech je nezastupitelná). Nevýhodou je masovost a nevyváženost v kvalitě.

Studentka Univerzity Hradec Králové:

Podle mého názoru má soukromá vysoká škola své pro i proti. Na soukromé vysoké škole si nemůžete dovolit chybět a je kladen důraz na veškeré splnění všech věcí. Tím, že je to placená škola, neponechají nic náhodě. Profesori si stojí za uděláním všech zadaných prací. Na veřejné vysoké škole si však můžete dovolit občas nepřijít

o veřejné dění a tak dál. Na soukromé škole se ti lidé promění ve větší konzumenty. Nejsou tolik aktivní, například o studentských spolicích nemají ponětí, mají kolikrát už vlastní pracovní život (kterým si často vydělávají na školné) a tím pádem nemají tolik času na okolní dění. Dalším velkým rozdílem je školní kultura a přístup k člověku. Konkrétně na VŠE je člověk prostě jeden z tisíců a všichni tě znají jako např. xchla04. Na soukromé funguje takový vesnický syndrom, kdy se všichni znají jménem a je to podstatně lidštější. Lidé se neřídí byrokracií, ale rozumem.

diu, ani by mě nenapadlo jít na soukromou školu. Jedním z důvodů bylo samozřejmě školné, které nebývá zrovna nízké. Myslím si, že je snazší se na soukromou školu dostat a také ji bez větších problémů dokončit, když už si za studium člověk platí. Co se týká úrovně výuky, jistě se mezi jednotlivými veřejnými i soukromými školami liší, ale myslím, že studium na veřejné vysoké škole by mělo dát studentům více než na soukromé. Nemyslím si ale, že zavedením školného na veřejných školách se úroveň výuky zlepší.

Studentka Českého vysokého učení technického:

Myslím, že mezi vysokými školami jsou velké rozdíly, nezáleží to ale tolik na tom, jestli je škola soukromá nebo státní. Na soukromou školu jsem nikdy nechodila, předpokládám ale, že mají modernější vybavení učeben a laboratoří než školy státní. Na kvalitě výuky se to ukáže v hodinách jazyků, kde soukromé školy mohou s penězi hospodařit s větší volností a dopřát tak studentům více rodilých mluvčích. Jinak ale kvalita výuky záleží na kvalitě vyučujících, na jejich přístupu, znalostech a schopnostech a ochotě předat své znalosti studentům.

... kvalita výuky záleží na kvalitě vyučujících, na jejich přístupu, schopnostech a ochotě předat své znalosti...

soukromých vysokých škol a v počátcích velmi benevolentní udělování akreditací. Samozřejmě existují i kvalitnější soukromé vysoké školy, zvláště pokud jsou specificky zaměřeny. Jednou z výhod je možnost velmi individuálního přístupu ke studentům. Výhody veřejných vysokých škol jsou koncentrací kvalitních vyučujících a především

na přednášku či si domluvit jiné termíny. Já bych asi na soukromou školu nešla.

Student Vysoké školy ekonomické v Praze:

Hlavní rozdíl vidím ve složení studentů. Za 4 roky na veřejné jsem potkal neuvěřitelnou spoustu ambiciózních lidí, kteří jsou aktivní, mají obrovský zájem o okolní dění,

Student Vysoké školy hotelové Praha:

Nemohu posoudit vzhledem k tomu, že jsem na státní škole nestudoval, ale asi budou mít státní školy větší prestiž, protože mezi zaměstnavateli jsou víc uznávané. Ale zase záleží na oboru a profesi.

Studentka Masarykovy univerzity v Brně:

Je těžké porovnávat studium na veřejné a soukromé vysoké škole, pokud si člověk nevyzkoušel obojí. Studuji na veřejné škole a jsem spokojená. Když jsem se rozhodovala o mém vysokoškolském stu-

Nájezdy na značkové zboží

Za posledních pár let se rozmohl trend nákupů v Německu, který byl vítán především lidmi z pohraničních měst a z dobré dojezdové vzdálenosti.

Po určité době tyto akce již nebyly tak výhodné. Ceny potravin, oblečení a dalších produktů začaly růst a klepat na stejné úrovni jak v ČR, tak v zahraničí. Nyní se opět dostáváme do fáze, kdy je velmi výhodné nakupovat v cizí-

ně a je stále více lidí, kteří toho rádi využijí. Především zboží ve vyšší cenové relaci je lepší nakupovat mimo ČR. Jsou levnější a mnohdy i kvalitnější, přestože se jedná o totožné produkty prodávané doma. Ceny oblečení jsou také aktuálně úplně jinde, značkové oblečení (Adidas, Puma, Nike) je levnější až o 60 % než u nás. Mnozí z nás se automaticky zeptají: „Jak je vůbec něco takového možné?“ Jde tu především o to, že kon-

cové maloobchodní ceny jsou u nás tvořeny velikostí trhu. Cenová úroveň na určitém trhu odpovídá velikosti tohoto trhu a daňové náročnosti. Takže pokud i přesto všechno rádi jezdíte nakupovat za hranice, tak vám tyto výlety schvalují. Netušíte-li kam přímo jet, tak doporučuji Drážďany a jejich „kaufparks“. Jsou to klasická velká nákupní centra, kde najdete vše od oblečení, jídla až po elektroniku.

Směrem na západní stranu mohu doporučit město Regensburg a obchodní centrum Donau-Einkaufszentrum. Zde naleznete taktéž od všeho něco. Vyhlášenými obchody s elektronikou v Německu je „Media Markt“, obdoba našich Elektro Worldů, ale s mnohem lepšími cenami.

Neváhejte a vyrazte třeba jen na jednodenní výlet do ciziny za nákupy, rozhodně neproděláte. **Irena Mašková**

Kde leží řecké impérium?

ÚVAHA
Kateřina Šestáková

Všichni mluví o Řecku. O krizi ekonomiky, o krizi peněz. Já mluvím o krizi jedné civilizace, o krizi lidských hlav. Jak to vidím já po půl roce života a práce na řeckém ostrově?

Když jsem byla malá holka, nesmírně jsem obdivovala starou řeckou mytologii. Panteon jsem Vám vyjmenovala s patra a noc co noc jsem s Odysseem plula do Ithaky. Obdivovala jsem jejich vyspělost v dobách, kdy ve zbytku Evropy si lidé ještě neuměli ani umýt ruce. Když jsem pak poprvé přijela do Řecka, iluze mi popadaly jako domeček z karet. Málo zbylo z té vznešenosti a historie někdejšího impéria. Ovšem někde ta velkoříše přece jen zůstala. Měla jsem brzy poznat, že to místo jsou lidské hlavy. Lidé v Řecku mají opravdu stále velkopanské způsoby a ve svých představách jsou pořád tou mocnou a obávanou říší.

Ale nebojte. Jsou to lidé velkorysí a tak Vám odpustí, že nepocházíte z onoho vznešeného národa. Nechtějí po Vás, abyste jim líbali ruce, jelikož téměř vše, na co ukážete, pochází z Řecka. Pouze se tak budou tvářit. Neustále. Jednou jsem kamarádovi, pyšnému stoprocentnímu Řekovi vyprávěla o tamějších potulných kočkách. Mají v očích něco velmi divokého, nepodobají se vůbec našim peciválům. Jsou to zlé šelmy. Začal se smát a řekl mi: Viděla

jsi někdy řeckou ženu? Později jsem mu dala za pravdu. Těm kočkám se v mnohém podobají. Jsou pyšné, mají dlouhé ostré drápy a oči predátora, připraveného každou chvíli zranit. Ten samý člověk mi v prvních týdnech mého pobytu řekl: „Nikdy nevěř Řekovi!“ „Ty jsi přeci také Řek!“ „Věř mi“, odvětil, „nikdy Řekovi nevěř. Jednou se tu budu s kamarády objímat a budu je milovat a příští den po nich budu plivat. Jsme prostě takoví. My nemáme s Evropou nic společného. Nepatříme do ní. Máme krev Východu. Jsme lidé Východu!“ Jeho kriticky upřímná zpráva se mi později mnohokrát potvrdila. Máme krev Východu. Jsme lidé Východu.

První tři slova, která jsem se měla v Řecku naučit, byla: ávrio, sigasiga a den peirázei. Tedy zítra, pomalu, v klidu a to nevaří / na tom nezáleží. Brzy jsem zjistila, že i na to mají Řekové dva různé metry. Řecká tragédie, přátelé, totiž nevyzněla se Sofoklem! Žije a dýchá v nich a umírá touhou vybublat na povrch. Vše musí být vždy velmi teatrální a okázalé. Rozhazování rukama, ženské ječáky na plné pecky a libůstka v intrikách všeho druhu. To byl společný znak mnoha ostrovanů, které jsem později poznala. Den peirázei se tedy používalo velmi často, ovšem na skutečnosti, nad kterými se našinec zamýšlel a měl chuť je řešit. Ovšem naopak to, co nám Středoevropanům přijde naprosto nepodstatné, Řekové titěrně

pitvají, vyvolávají na pomoc všechny bohy a chytají se za hlavu. Téma dne je kdo kde a s kým. To je teprve tragédie! Někjaká ekonomická krize jde až na druhou kolej.

Řečtí zaměstnavatelé mají takovou zvláštnostku. Když pro ně pracujete, automaticky to v jejich očích znamená, že Vás vlastní. Koncem pracovní doby neodpadá jejich zájem o Vás a Vaš osobní život. Nikdy tak neudělejte tu chybu, že Vaše zaměstnání bude zároveň i Vaším domovem. Řekové mají oči všude a vyžívají se ve spekulacích o ostatních. Rádi vytvářejí vlastní teorie o Vašem osobním životě a podávají je dál, jako hotovou věc. To je opravdu něco, co milují.

Musela jsem se ptát sama sebe, kam se poděla všechna ta vznešenost, učencství a láska k vědění. Pokud mě něco na Řecku opravdu zklamalo, byli to lidé. Více pohodovosti jsem v životě objevila u Berberů v horách severního Atlasu, více pohostinnosti na březích

omývající ostrůvek Malta, více otevřenosti zase v pulzujícím Amsterdamu.

Přesto ten život měl něco do sebe. Kdo chce najít to ztracené kouzlo dávné civilizace, ten si ho najde. Ve škvírkách lastur, pod šátky starých žen a v barvách oblázků. Já jsem ho našla úplně náhodou jednou ráno, když jsem cestou do práce procházela úzkými uličkami bílých domečků a počítala barvy na dveřích svých sousedů. Stařenky již vysedávaly před dveřmi ve svých těžkých sukních a srkaly ranní frapé. „Geiasou copela,“ ozývalo se z bezzubých úst po celém putování do práce a já, zvyklá z Čech na kyselá a studená obličejka, jsem se mohla uzdravit. Geiasou, ti kánete?. Geiasou kalá eisai. Na konci uličky se na mě valila vůně gyrosu a na malém dvorečku si další babička s pusou od ucha k uchu nahřívala na grilu placky. Kalí órexí, popřála jsem dobrou chuť a kráčela si k autu. Slunce zrovna vycházelo a tak v polotmě a polo-

světlu jsem viděla na moři obrovskou loď obsypanou tisíci světýlky. Ohlédla jsem se za grilující stařenkou a usmála jsem se na ni. Tohle mi pořád ještě v našich končinách chybí. Řekové, kteří už vědí, co chtějí a mají to v hlavě srovnané, milují svou zemi a drží pospolu. Vždy si najdou čas na to usmát se a optat se, jak se daří. A tak jsem se to ráno vrátila o pár kroků zpátky a vykládala si řecky se stařenkou. Ta mi přes plot podala hrst doma nakládaných oliv, a i když jsme si nepovídaly o ničém, v tu chvíli to byl rozhovor o stejné důležitosti Papandreouových diskuzí s Evropskou unií. Tam jsem našla svoje kouzlo a to jsem si schovala na horší časy, až se zase budu k smrti rozčilovat nad šéfovým komplikováním, nebo faktem, že zrovna leží s milenkou na pláži pod hotelem a do telefonu mi tvrdí, že má na letišti moc práce. Jedno vím ale jistojistě – Řekové nikdy nezmění svůj styl života, to impérium v jejich hlavě je příliš silné.

Šťastná flanelka

Stačí si na sebe vzít flanelovou košili, zajet si do Las Vegas, vyhrát pokerový turnaj a rázem je z vás milionář, o které mluví celý svět. Co je to za vlajku, která leží vedle něj na stole? A kde je vůbec ta Česká

republika, ze které je pětatřicetiletý Martin Stazsko? I to byly otázky, na které se mnozí diváci u televizních obrazovek ptali. Měli bychom mu ale poděkovat. Díky němu si nás možná lidé budou pamatovat jako tu „malou zemič-

ku“, ve které žijí pokeroví králové a stratégové.

Když jsem se jednoho dne na dovolené v Bulharsku zmínila, že jsem z České republiky, všichni skoro až do druhého dne řešili, kde Česko je. Je vůbec v Evropě? Ne, je přece v Americe! A mají tam vůbec moře? ... Nakonec jsem jim musela

naši republiku ukázat. Hrdě jsem zabodla prst do mapy a oni vypadali, jakoby ji vůbec neviděli. Takhle malá? Ale je tak blízko nás, jak to, že jsme o ní nic nevěděli?

Bohužel se ale Česko do většího vědomí dostalo díky našemu panu prezidentovi a jeho incidentu s tužkou. Tomu se smáli, o tom mluvi-

li. Takže si můžeme myslet, že se o nás ví jen díky špatným řečem a pomluvám. Ale občas přijde takový Martin, který nás přeřadí z kolonky malé Česko do kolonky Velká Česká republika. Takže se snažme být jako on, navlečme si flanelku a pojďme se prát za Česko.

Sylvie Kraslová

Pri rozhovore s priateľmi o Vianociach väčšinou spomíname na tradície v rodine a ich odlišnosti hlavne v podávaní určitých chodov vianočného menu. Nikdy ale nevenujeme zvláštnu pozornosť tradičným vianočným cocktailom, ich vzniku a konkrétnym receptom, ktoré by mohli byť ser-virované rodine a priateľom. Do kategórií vianoč-ných cocktailov môžeme zaradiť i klasické varené víno, punče a hot toddies, známe aj ako grogy.

GROG

Grog známy aj ako Hot Toddy, je verzia horúceho nápoja s väčším množstvom percent alkoholu ako v punčoch. Jeho popularita stúpila natoľko, že v Ame-riке dokonca vytvorili národný deň Hot Toddy a to 11-teho januára. Momentálne existuje nespočítateľne veľa variant tohto nápoja. Každopádne jeho základnou zložkou je rum, ale neskôr sa vytvorili aj ostatné verzie z whisky a cognaku. Obsahuje ďalej obsahuje horúcu vodu a citrón, med alebo cukor. Za otca grogu sa považuje admirál Eduart Vernon, prezívaný ako The Old Grog, pretože nosil dlhý plášť z materiálu grogamo, čo je zmes vlny hodvábu a mohéru. Od toho je odvodený názov grog. Tento admirál v roku vydáva rozkaz 17 augusta v roku 1740, aby rum riedený s vodou podávali 2krát denne medzi 12–13 hodinou a poobede medzi 16–18 hodinou v pomere 1 liter vody a pol litra rumu, pre zaistenie určitého systému. Z dôvodu zlej disciplíny a opilstva na lodiach zákon zrušili v roku 1850 a ako odškodné námorníkom zvýšili plat. Tento nápoj servíru-jeme v sklenených pohároch s rúčkou, alebo v pohároch, na ktoré ovinieme servítku a podávame s lyžičkou.

RECEPT NA NÁMORNÍCKY GROG:

- ▶ 15 cl uvarená voda so škorice
- ▶ klinčeky
- ▶ citrónová kôra
- ▶ cukrový sirup
- ▶ 6 cl rumu

Ochutenú vriacu vodu osladíme cukrovým sirupom, cez sítka ju nalejeme do zahriatych pohárov a rumom dolejeme. Podávame s lyžičkou – 1 porcia.

Vianočné cocktails

PUNČ

Punče sú známe a tradičné alkoholické či nealko-holické aromatizované nápoje, ktoré sú obľúbené po celom svete. Pripomínajú nám obdobie Vianoc, pretože samozrejme nechýbajú na žiadnych vianočných trhoch a s obľubou ich podávame v teple domova či už s rodi-nou, alebo s priateľmi. Prvá zmienka o slove Punch bola zaznamenaná v roku 1632 a znamená to v preklade z hindičtiny („pancha“) číslovka 5. Z toho dôvodu, že punč obsahuje 5 základných surovín a to: alkohol, čaj alebo vodu, cukor, citrón a korenie. Punč sa podáva vo veľkých sklenených misách, najlepšie v predhriatych tak aby bola udržaná teplota nápoja spolu s veľkou naberač-kou.

RECEPT NA MAĎARSKÝ PUNČ:

- ▶ 2 dl pripraveného slabšieho čaju
- ▶ 3 dk cukru
- ▶ 1 citrón
- ▶ nepatrné množstvo mletej škorice
- ▶ 1 klinček
- ▶ 2 dl tokajského vína
- ▶ 5 cl Cherry Brandy
- ▶ 1 dl vodky

Do hrnčeka alebo do kastrólika nalejeme precede-ný čaj, pridáme cukor, z omytého citrónu veľmi tenko olúpanú žltú kôru, škorice, klinček, postavíme na oheň a asi 3 minúty povaríme. Potom odstavíme a necháme asi 1/2 hodiny stáť. Potom zmes precedíme, pridáme víno a likér, silno nahrejeme, k tomu pridáme citrónovú šťavu, nalejeme do zahriatych pohárov, prilejeme vodku a podávame – 3 porcie.

Martina Cseriová

LOV ZA POKLADOM GEOCACHING

Jakmile začne byť teplo, ľudia hľadajú ve svém voľnom čase zábavu. Pokiaľ toužíte po novém vzrušujúcom konič-ku, ktorý vám umožní spojiť lásku k prírode a technolo-gii, geocaching je práve pro vás. V podstate geocaching je celosvetový lov pokladu

pomocí GPS navigace. Ten-to koniček je ideálny pro lidi všech věkových kategorií. Cache jsou skryté po celém světě, ve městech, lesích a vše mezitím.

Nejnovější statistické údaje ukazují, že je aktivních 1 553 111 cachí a zhruba

5 milionů cacherů po celém světě. Některé cache mohou být malé tzv. mikro cache, tak jako je obal od filmu a některé velké třeba jako popelnice. Cache by měly být většinou snadno odlovitelné, ale existují i pro odvážnější povahy, které jsou skryté třeba pod vodou anebo vysoko ve skále.

A jak začít s geocachingem? Takže jako první, budete potřebovat GPS navi-gaci, která slouží k navigaci k pokladu. Poté se zaregistru-

jete na webových stránkách www.geocaching.com. Je to největší seznam stránek, kde lze získat informace a kor-dinuje tisíce cachí, které je možné ulovit. Tím se stáváte členem a budete mít přístup do této rozsáhlé databáze. Po zřízení účtu už můžete začít s vyhledáváním cachí ve vašem okolí. Stačí zadat na webové stránce vaše PSČ a objeví se seznam a mapa dostupných cachí v blízkosti domova. Ukáže vám, o jaký

typ cache se jedná, velikost, obtížnost terénu a hodnocení. Do GPS pak navolíte sou-řadnice a můžete se vydat za dobrodružstvím. Ulovené cache potom zaregistruje-te na webových stránkách. Pokud se vám nepodaří cache ulovit na poprvé, tak nezou-fejte a hledejte další. I tomu nejlepšímu cacherovi se to někdy nepovede. Tak příjem-nou zábavu a geocachingu zdar!

Michaela Holečková

Alois Nebel: Má na to zaujať popri krásnej forme aj obsahom?

RECENZIA Juraj Pilát

Film Alois Nebel spisovateľa a scenáristu Jaroslava Rudiša a speváka, textára a výtvarníka Jaromíra 99 bol uvedený ako prvý komiksový román v modernej českej histórii (réžia: Tomáš Luňák).

Mal svetovú premiéru na MFF v Benátkach, do českých kín sa dostal 29. septembra. Jaromír 99 sa nechal inšpirovať americkým komiksom 50. rokov, socialistickým realizmom a motívmi starých papierových vytrihovánok, ktoré sú typickou formou ľudového umenia v Jeseníkoch.

Príbeh začína na jeseň roku 1989 na železničnej stanici Bílý Potok v Jeseníkoch, kde slúži ako výpravca Alois Nebel (Miroslav Krobot). Nebel je tichý samotár, ktorému sa čas od času zjavuje Dorothe (Tereza Voříšková), obeť násilného odsunu Nemcov po 2. svetovej vojne. Šedivé dny naruší

jedného dna Nemý (Karel Roden), ktorý prekoná hranice aby pomstil svoju matku. Nebela privedú halucinácie do blázince a stratí svoju prácu. Vydá sa do Prahy hľadať inú, a na Hlavnom nádraží stretne svoju životnú lásku, toaletárku Květu (Marie Ludvíková). Nebel sa rozhodne vrátiť naspäť do hôr, aby sa znovu stretol s Nemým a súboj s temnou minulosťou doviedol do konca. Alois Nebel je nádherný film. Rotoskopická animácia sa spojila s originálnou autorov, ktorí sa ale tak sústredili na krásu filmu, až zabudli na samotný príbeh. To je to hlavné čo na filme zamrzí, pretože všetko ostatné je zvládnuté bravúrne. Dokonalá atmosféra a animácia, postavy sú zaujímavé, a hudba vo filme je naprosto úžasná. Kapela Umakart dokázala neskutočné veci! Krásna vianočná skladba Půlnoční od Václava Neckáře,

ktorý mal pred pár rokmi mŕtvicu a učil sa znovu rozprávať. Ďalšia pieseň Stínohry, ktorú naspievala odchádzajúca speváčka Marie Rottrová. Film objektívne funguje, výborne stvárnená šedá bývalého priestoru Sudet, miest ďaleko od civilizácie, kam z metropole doliehajú dejinné udalosti len mimochodom a s oneskorením a tajomná postava introvertného Aloisa Nebela, okolo ktorého plynú dejiny, motív pomsty i temné stránky duše niektorých postáv. Čo však tomuto ambicióznemu projektu uškodilo, to je v porovnaní s vizuálom nedostatočný dej, tvorcovia proste šetria s dejom a zápletkou vlastne ani nezaplieta, veď najväčším dejovým zlomom je, že Květa sa po príchode do Bílého Potoka vydala do búrke po zelenej turistickej značke. Filmový Alois Nebel si výrazne silnejší príbeh zaslužil...

Designové alternatívy k počítačom Apple

V poslednej dobe sa na VŠH často objavuje pesimismus nad tým, že notebooky Apple již nejsou takovým výrazem stylu a odlišení, jako tomu bývalo dříve. Bohužel čistě designových modelů moc není a jediný další segment zaměřený na design jsou dražší herní notebooky. Herní notebooky prodává v dnešní době každý výrobce počítačů. Jejich nespornou výhodou je výkon na cestách a díky vývoji komponent zároveň i přiměřeně dlouhá výdrž na baterie, pokud není počítač plně výkonnostně využíván. Další výhodou je i nižší spotřeba oproti stolním PC při výkonově podobné konfiguraci. Nevýhody plynoucí z herního naladění notebooku jsou zřejmé. V první řadě vysoká cena a oproti stolním počítačům také pouze omezená možnost výměny komponent. Váha i zahřívání

notebooku se odvíjejí spíše od konstrukčního zpracování a použitých materiálů. Designově zajímavou a zároveň cenově výhodnou možností skýtají notebooky Sony Vaio. Již modely střední třídy upoutají pozornost díky reflexním barvám krytu. Další možností je například notebook od firmy Asus. Ta spolupracuje s automobilkou Lamborghini a z této spolupráce vznikají velice zajímavé kousky s vysokým výkonem, ale také cenou. Konkurenční Acer již delší dobu spolupracuje s Ferrarim. Tyto modely jsou nezaměnitelné díky své barvě, jak jinak než červené. Je pravidlem, že modely od Aceru mají pokaždé jinou velikost i výkon. Vždy se ale prodává pouze jedna specifikace a poslední dobou na tento segment asi výrobce zapomněl úplně. Dalším výrobcem je Dell. Po dlouhou dobu vyví-

jel vlastní řadu herních notebooků, řadu XPS, avšak po nákupu firmy Alienware řadu XPS takřka úplně zrušil. Jako poslední možnost se nyní jeví ultrabooky. Ultrabooky jsou novým segmentem přenosných PC. Jejich výstavu, jakož i hmotnost a rozměry definoval Intel, proto je zárukou, že všechny tyto modely budou výkonné a zároveň velice mobilní. Pro ty, kteří plánují koupit notebooku do budoucna, ještě zmíním, že v polovině roku 2012 bude uvedena na trh nová řada procesorů s kódovým označením Ivy Bridge, které přinesou velký nárůst výkonu při menší spotřebě energie. Tím okamžitě zlevní veškeré produkty s procesory Sandy Bridge, které sice budou nadále zcela dostačující, ale marketing je vykreslí jako pomalé a zastaralé.

Jan Bednář

Korektura KREDITu před tiskem

Tak tohle jsme my, studenti 3. ročníku bakalářského studia oboru Marketingové komunikace ve službách, respektive část redakčního kolektivu,

kteřý připravil tohle číslo KREDITu, a tady zrovna sedíme nad jeho korekturami. Pak už jde časopis do tiskárny a odtud rovnou k vám. (r)

Jakub Kučera:
Golf je běh na
dlouhou trať

Zkušený profesionální hráč a talentovaný učitel golfu JAKUB KUČERA se rozhodl podělit se o své dlouholeté zkušenosti z toho, co umí nejlépe – hrát golf a výsledkem je kniha Cesta k perfektnímu švihu (vydal PROTISK). Součástí publikace jsou i základy etikety a slušného chování na hřišti, které tam dnes mnohdy chybí. „Dobrý hráče dělá pouze správný a důsledný trénink, který přináší potěšení ze hry na každé další jamce,“ říká Jakub Kučera, člen české PGA. Dlouhá léta působil v reprezentačním týmu a drží 5 rekordů na českých hřištích – např. v pražském Motole, ve Slavkově a na Konopišti (65 ran). V Karlových Varech dosáhl „hole in one“. Tady je jeho golfově a vlastně i životní krédo: „Zvládnout základy, základy a ještě jednou základy. Nemyslet si, že se golf dá naučit za 3 měsíce nebo za 3 roky – je to běh na dlouhou trať. Já sám jsem se prvních deset let v golfu jen plácal. Chce to zkrátka vydržet, nevzdávat se a intenzivně trénovat. Golf je tvrdá dřina, ale i nádherný zážitek.“ (r)

Příští stanice Black Bridge

V polovině července 2011 bylo v Praze na Černém Mostě otevřeno nové golfové 18-ti jamkové hřiště GOLF RESORT BLACK BRIDGE. V těsné blízkosti obchodních center se na ploše téměř 70 hektarů ocitnete v oáze klidu, obklopeni zelení. Tento golfový resort nabízí vše, co si golfista může přát. Hřiště je navrženo podle standardů US PGA. Herně zajímavé jamky jsou zpestřeny o biokoridory, vodní překážky a pro golfisty

je zde výzva v podobě krásné ostrovní jamky. Začínající golfisté jistě ocení tréninkové plochy. Celoročně otevřený drivingrange a plochy pro krátkou hru mohou klienti využívat díky umělému osvětlení do pozdních večerních hodin. K dispozici jsou také krytá, vyhřívaná odpadliště a je možná i hra z trávy.

Pokud se vám v zimních měsících nebude chtít trénovat venku, v klubovně na vás čekají 2 simulátory. Hři-

štěm, které je zasazeno do prostoru přírodního parku, prochází cyklostezka, která svědčí o tom, že areál neslouží jenom golfistům. Cenově je hřiště dostupné široké veřejnosti a velmi zajímavé jsou slevy, které jsou nabízeny dětem, studentům i seniorům.

Moderní klubovna, komfortní zázemí a posezení v příjemné restauraci s výhledem na hřiště jsou jen dalšími lákadly. A jaká je hlavní výho-

da golfu ve městě? Především jeho dostupnost. Ten kdo nemá auto, může v klidu využít služeb městské hromadné dopravy. Tramvají dojedeme na hřiště do Motola, autobus nás zaveze do Hodkoviček nebo na Zbraslav, ale na BlackBridge vás přepraví i metro, které je téměř za rohem. Ať už jste golfista, nebo pouze návštěvník resortu, pro všechny platí: „Příští stanice Black Bridge!“

Martina Kurzová

Kapitánský kurz v Chorvatsku

Jachting jako takový, je velice známá věc. Je to v podstatě pravěký výraz, protože plachetnice se využívaly od nepaměti v lodní dopravě. V poslední době se ale jachting stal velmi oblíbenou záležitostí. Zejména pak rekreační jachting v Chorvatsku na Jadranu, kam každoročně vyráží od začátku dubna do konce října, kdy je hlavní sezóna, tisíce jachtařů z celého světa. K tomu, abyste mohli vyrazit na plachetnici a začít poznávat kdejaký ostrov a ostrůvek, kterých je tu 1244 a Chorvatsko je tak na druhém místě po Řecku v početnosti ostrovů ve středomoří, potřebujete mít v kapse kapitánský průkaz

nebo si můžete zaplatit kapitána. Jelikož většina lidí by jen nerada vyhazovala další peníze za kapitána a nerada by si brala úplně cizího člověka s sebou na loď, asi vás napadne otázka: „Jak tedy získám kapitánský průkaz?“

Pro plavbu v Chorvatských vodách je běžně užívaný kapitánský průkaz skupiny „B“. K jeho získání je prvním krokem nalezení a kontaktování agentury, kterých najdete na internetu nespočet. Dále vyberete termín, který se vám nejvíce hodí a můžete se už jen těšit na skvělé zážitky a nezapomenutelnou podívanou. Kurzy většinou trvají týden a jsou zakončeny ústní

zkouškou. Během výcviku, kromě plachtění, objížďení již zmíněných ostrovů a ostrůvků a poznávání chorvatských krás a kultury, budete muset zvládat učení teorie ze skript, která by vám měla dodat agentura. V praxi na vás pak čeká elektronické navigace pomocí GPS, práce s námořní mapou, vedení pravidla a manévrování na motor i pod plachtami, manévrování v přístavu a přistávací manévry, nácvik „muž přes palubu“, administrativní procedury v přístavech a další praktické věci, které se vám v budoucnu budou hodit. Zkoušky probíhají v anglickém jazyce, ale dnes už není žádný problém najít zkoušející, kteří se domluví česky. Zkouška na chorvatském kapitanátu nebývá v ceně kurzu a budete si muset připravit dalších sto čtyřicet euro navíc. Po úspěšném splnění zkoušky obdržíte průkaz s nadpisem „Voditelj brodice“, neboli „Kapitán lodi“. A co vám takový průkaz

dovoluje? Kromě půjčení plachetnice nebo člunu do třiceti tun výtlačku, což je orientačně dvanáct metrů dlouhá loď, vás opravňuje řídit rybářskou loď nebo menší parník a to do třech námořních mil (asi pět a půl kilometru od břehu).

Po ukončení kapitánského kurzu budete jen neradi opouštět břehy Jaderského moře a budete se těšit na příští plavbu, návštěvu dalších ostrovů, poznávání dalších liduprázdných zátok, východy i západy slunce, pohledy na obzor moře a vítr ve vlasech. Z vlastní zkušenosti vím, že stejně jako za volantem auta, tak i za kormidlem plachetnice potřebujete mít najeto alespoň pár stovek námořních mil, abyste mohli vyrazit na moře s posádkou plnou „zeleňáčů“. Proto je dobré vyplout na první plavbu buď se zkušeným kapitánem nebo absolvovat jednu nebo dvě kondiční lekce.

Přeji vám dobrý vítr do plachet a šťastné doplutí do domovského přístavu.

Patrik Messiereur

Gamescom 2011

REPORT
Lukáš Jaro

When it comes to videogames, there are three major exhibitions and trade fairs throughout the year every gamer should take notice of and follow – GDC, E3 and Gamescom. I will be discussing the latter and mind you there's more to it than meets the eye.

Let me start off by saying this has been the third time I have attended such an event and eventhough everytime it's basically the same all over again, there's always something that makes each year of this geeky gathering rather unique.

Gamescom 2011 was traditionally held mid-August in Cologne, Germany and in every aspect was exponentially bigger than it used to in its previous years. The exhibition area was spread out across 120 000 m² of the Koelnmesse venue and an amazing number of 275 000 visitors managed to attend and get their hands on various upcoming titles during those 5 days.

What were some of the highlights? The easily longest queue was for Battlefield 3, no doubt. This highly anticipated first-person shooter was so hyped up that nearly everybody wanted to give it a try and play through roughly 10 minutes of the game. Graphically it's a very demanding title that will leave many players wondering wheter they're watching a Hollywood blockbuster or actually experiencing an evolution in gaming first hand. That's not

to say that the competition, Call of Duty: Modern Warfare 3, was running short when it came to visitors and avid fans of the series waiting in line for hours just to satisfy their needs. I personally prefer slightly more realism over scripted action and thus usually go with Battlefield whenever I have the chance. One thing I have to admit though, CoD is a huge magnet for online multiplayer on the Xbox 360 console. Speaking of which, Blizzard Entertainment were present as well and, thanks to playable versions of Diablo III and the new StarCraft II expansion pack, they more less stole the show.

Other interesting titles that were in the entertainment area and are worth mentioning include, but are not limited to: Star Wars: The Old Republic (mmo/rpg by EA), Metro: Last Light (horror/fps by THQ), Sonic Generations (platformer by SEGA), Batman: Arkham City (action-adventure by WB), Mass Effect 3 (fps/rpg by EA), Prey 2 (fps by Bethesda), Assassin's Creed: Revelations (action-adventure by Ubisoft) and much more. Sony had prepared for consumers with dozens of Playstation 3 exclusives as well, but their newest handheld device – the PS Vita – remained in the spotlight throughout the show.

Having access to the business area as a journalist, I had the chance to also see and experience certain things regular visitors have no idea about. The approach and communication of people in this section of the venue is completely different than what

you're used to as a consumer. People here have a tendency to take care of you and it's noticeable at first glance. The area isn't so crowded, it's cleaner, you can take advantage of private bars, talk with the developers and most importantly play titles that aren't showcased in the entertainment area behind closed doors first hand. There are no lines. You just need to schedule an appointment in advance and you're ready to go. It's amazing how many contacts you can take from these sessions back home with you at the end of the day. Not to mention how down-to-earth almost everyone is.

To conclude, this was overall a pretty strong year for Gamescom. The presented titles were solid and exciting,

the weather turned out pretty well, and there was enough to do to keep you entertained for the whole week. The only downside was the record-breaking amount of visitors, who made finding a free spot in three of the restaurants and numerous restrooms quite a challenge. Trust me, you don't get to see that many people every day. Not to mention in some cases the long queues. Thankfully Cologne is a large and beautiful city you will surely find interesting to explore if everything else fails. Wheter you are looking for business opportunities or simply want to spend a week with videogames, Gamescom is worth checking out. At least once in your lifetime. Afterall, it is the "European Mekka" of gaming.

Vánoční volejbalový turnaj

Již tradiční volejbalový turnaj PSHŠ, odehrávající se pravidelně před Vánoce, bude letos pokračovat už 4. ročníkem. Jako každý rok je turnaj myšlený jako první rozloučení 4. ročníků První soukromé hotelové školy s jejich školní docházkou. Letos je však pro hráče i fanoušky připraveno několik novinek.

V letošním roce se turnaj odehraje 7. 12. 2011 v tělocvičně střední školy, kde již pilně trénují všechny čtvrté ročníky. My osobně jsme se byli podívat na tréninku 4. C, která je podle paní učitelky Pluhovské kandidátem na vítězství, a to hlavně díky nejčastějším tréninkům. Promluvili jsme si s kapitánem 4. C Lukášem Procházkou o jejich přípravě a cílech v turnaji. Řekl nám: „Máme dvě obrovské výhody oproti našim soupeřům, trénujeme každý týden, zatímco ostatní mnohem méně, a dále máme v týmu volejbalistku, která nás takticky povede.“ Lukáš dále prohlásil, že jejich cílem je minimálně finále, ale že by je samozřejmě nejvíce potěšila příčka nejvyšší.

Největším překvapením pro všechny je historicky první účast týmu studentů VŠH, což je pro jejich soupeře prý jenom výzva, kterou chtějí zdat. „Všichni se mají na co těšit“, dodal ještě Lukáš Procházka. Díky týmu, který je oproti předcházejícím ročníkům navíc, se změnil také systém turnaje, kdy bude rozlosován klasický pavouk. Vítězové prvního zápasu budou hrát o vítězství a šanci zahrát si týmem učitelů, prohrávající si zahrají o místo třetí.

Petra Zemanová

Kulturní přehled

Výstavy

► Tak pravil LaChapelle

Do 26. 2. 2012, Galerie Rudolfinum, Alšovo nábřeží 12, Praha 1

► Tauromaquia: tváří v tvář býku

Do 9. 4. 2012, Výstavní sál Obecního domu, nám. Republiky 5, Praha 1

Kluby

► Dani Robinson & Stone Free Experience, host: Luboš Andrš

28. 12. 2011, Palác Akropolis, Kubelíkova 27, Praha 3

Divadlo

► Petrolejové lampy Divadlo Komédie

20. 12. 2011, Divadlo Komédie, Jungmannova 1, Praha 1

Kino

► Soukromý vesmír

26. 1. 2012 premiéra v kinech

► Jeden musí z kola ven

2. 2. 2012 premiéra v kinech

Akce

► Pecha Kucha Night Prague Vol. 27

18. 1. 2012, Kino Aero, Biskupcova 31, Praha 3

► LET IT ROLL

17. 2. 2012, Praha

► JEDEN SVĚT 2011

6. 3.–15. 3. 2012, Praha

Silvestr

► Klub Roxy

Dlouhá 33, Praha 1
**NEW YEAR'S EVE 2012
– ROXXY MUSIC**

Tráva, Chris Sadler, Roman Rai, Ghonzales, Nitrous, Deadly Viperz, ...

► Cross Club

Plynární 23, Praha 7

IMPERIALISTIC

SILVESTR NIGHT

Philip TBC, Forbidden Society, Pixie, Babe LN & Stanzim & Ghonzales, Akira, ...

► MECCA club

U Průhonu 3, Praha 7

MECCA CLOSING PARTY

Tommy Rogers, Loutka, Chris Sadler, Lafayette, ...

Nakonec: (Ne)šťastné a (ne)veselé

No a ako každoročne opäť zaplavili obchodné domy stromčeky, červená, zlatá či iné pochmúrne farby „najkrajšieho obdobia“ v roku. V regáloch sa povaľujú už od októbra beznápadité balíčky, zväčša kozmetické, ktoré kupujeme niekomu keď sme príliš leniví alebo keď ho nemáme dostatočne radi na to, aby sme rozmýšľali nad niečím kreatívnejším ako šampón a kondicionér v jednom za super cenu. Mobilné operátory sa idú potrať v rámci svojich marketingových aktivít a masovo sa snažia presvedčiť ľudí o nevyhnutnosti vlastniť najnovšie modely či využiť najvýhodnejšie ponuky.

Odvšadiaľ sa ozývajú koledy a my sa snažíme napodobňovať Američanov v honbe za tými najgýčovejšími ozdobami. O chvíľu budeme oslavovať vďakyvzdanie a do zabudnutia upadnú naše klasické, nmoderné európske trhy a Ježiška nahradí Santa Claus. Všade pobejú decká, vrieskajú v oddeleniach hračiek a ani nevedia, že si užívajú magické chvíle, stále veriac, že Ježiško nosí darčeky. Každú chvíľu sa začnú tradičné tlačence a keď si budete chcieť kúpiť fľašu vína, počkáte si hodinku v rade, pričom oľutujete že ste tie fľaše nezobrali aspoň dve.

No a popri tom stretnete tisíc „známych“ s ktorými musíte zo slušnosti samozrejme

viesť inteligentnú konverzáciu. Vianoce sú plné náhodných stretnutí. S bývalými kolegami, šéfmí, spolužiakmi a najkrajšie sú tie s bývalými láskami, s ktorými to z ktovieakých dôvodov stroskotalo. A najhoršie je, že musíte „úprimne“ zaželať šťastné a veselé, dať hlavu dole a nakupovať veselo ďalej. Lebo sa to patrí. Podľa najnovších trendov to zvládneme aj bezkontaktné, na sociálnej sieti, hlavne tak, aby to všetci videli. Podľa sentimentálnych rečí o duchu Vianoc a splnených prianiach by ste sa mali dať samozrejme dokopy a ísť spolu pekne na polnočnú omšu ruka v ruke. Realita je trochu iná, no počuli ste už niekedy v supermarkete ako niekto hovorí vety typu: „Mrzí ma to?“ Maximálne tak predavač, keď nefunguje nejaký zaručene kvalitný spotrebič. Žiadne stretnutie však nie je náhodné, všetko čo sa má stať sa stane, to nás možno len ten hore trestá a prináša nám toľko trápnych situácií aj počas Vianoc. Ešte, že máme to varené víno, vaječný likér či punč. Myslím, že tie tu budú ešte dlho bez ohľadu na cenu, či už v korunách, eurách alebo inej novej mene. Pri vypití jedného či dvoch pohárikov sa nám bude ľahšie tváriť, že sa máme radi, že je všetko skvelé.

Čím som staršia, tým viac si uvedomujem, ako mi je ľúto, že ľudia úplne zabúdajú, o čom

sú Vianoce. Teda, o čom boli a vždy aj mali byť. Mali by to byť chvíle pokoja, keď sa konečne, aspoň raz za rok, všetci na pár dní zastavíme. Prestaneme sa ponáhľať a naháňať za nezmyselnými hodnotami, tak typické pre našu „bohužiaľ konzumnú spoločnosť. Ide ma poraziť, keď vidím, ako sa bezcieľne plnia nákupné koše 23. 12., zásoby, ako by mal prísť koniec sveta, ale pri pokladni vás nikto nepustí pred seba, keď kupujete len majonézu a rožky. Musíte počkať pekne v rade a počúvať to frflanie ostatných, aká je dnes predavačka za pásom dnes pomalá.

Vôbec nejde o to dostať alebo dať čo najviac darčiekov, a hlavne, aby to bolo drahé, cool a in, aby sme náhodou v hanbe nezostali. Ide o to byť so svojimi blízkymi, priateľmi, vypnúť a užívať si to, čo je na

svete dôležité, to čo si v žiadnom značkovom obchode nikdy nekúpi. Pokoj, lásku a spoločnosť. Smiech, radosť a potom aj to varené víno chutiť lepšie.

A je jedno či ste kresťan alebo ateista. Len ľudia na to zabudli, celý rok sa ženú za niečím, často nevediac prečo vlastne. Viem, účty sa musia platiť aj v decembri a že členov rodiny si nikto nevyberie... Ale mohli by sme konečne vypnúť a uvedomiť si, že žijeme naozaj len raz a tie chvíle kľudu a radosti nám budú chýbať. Lebo na tie budeme spomínať. Aj tak to o pár dní skončí a nastane najväčšia párty roku – Silvester, tak snáď už ten nový rok bude stať za to!!!

Želám Vám zo srdca šťastné Vianoce, hlavne, aby boli SKUTOČNE veselé a pokojné:)))

Domínika Ipolyová

DISCREDITED SUDOKU

Snadné					Střední					Těžké				
	6		3 4		2	7 5		8 6 1		4	6		3	8
3			5		1 6	3	2						8	3
	9 1	7 8 2		5 3		6					3		2 1	5
9 2		3 7 8 1			7	3		5	9				3	9
		5 6 9				8	2 9 7		3		9		6	5
		8 2 4 1		3 6	9	6		1	7	8	5			
6 4		8 1 3 5 9						1		5	9 7		6	
		9		4			9	6	1 2	7		4		
		4 5		2	6 1 2			5 3	4	4	3		8	2